

Historische canon Regiment Infanterie Johan Willem Friso

YPR 765

Vanaf de jaren '60 kende de infanterie 2 pantservoertuigen: het wielvoertuig de DAF YP 408 en het rupsvoertuig AMX. De AMX bleek geen ideaal voertuig. De terreinvaardigheid, de bewapening en de techniek lieten te wensen over. De AMX was ook niet snel genoeg om op te treden met de tanks van de cavalerie. Dit voertuig was dan ook eerder dan de DAF YP 408 aan vervanging toe.

Bij de zoektocht naar een opvolger van de AMX kwam uit 8 kandidaten een verbeterde versie van het rupsvoertuig M 113 naar voren. De proefneming met het prototype begon in 1974. In de jaren daarna werd het ontwerp verder verbeterd.

Het eindresultaat was de YPR 765, uitgevoerd in verschillende types.

De officiële levering van de eerste YPR 765 vond plaats in 1978. Maar de opleidingscentra hadden al voertuigen in gebruik. Romp, onderstel en aandrijflijn kwamen uit de Verenigde Staten. In Nederland werd het voertuig vervolgens afgebouwd. Later, in de jaren '80, werd de YPR helemaal in Nederland gemaakt. Toen besloot Defensie om ook de DAF YP 408 door de YPR te vervangen. Uiteindelijk bezat de landmacht ruim 2.100 YPR's.

De pantserinfanterie kreeg de YPR 765 PRI. Het voertuig bood plaats aan 10 militairen, inclusief chauffeur en schutter. De YPR 765 PRI had een geschutstoren met een 25mm snelvuurkanon aan boord. DAF ontwikkelde en bouwde de toren. Ook de richtoptiek kwam uit Nederland net als veel andere onderdelen. Een deel van de YPR's (YPR PRAT) kreeg de TOW. Dit is een lanceerinrichting voor draadgeleide antitankraketten. De infanterie gebruikte nog meer uitvoeringen van de YPR. Bijvoorbeeld het commandovoertuig (YPR PRCO), het gewondentransportvoertuig (YPR PRGWT) en de mortiertrekker (YPR PRMR).

De YPR 765 bleek een betrouwbaar voertuig. Om de 'bak' up-to-date te houden, werd er wel heel wat gesleuteld aan de YPR-familie. Het project YPR2000 was daarvan een goed voorbeeld. En voor de inzet in Afghanistan werd een extra pantserpakket gemonteerd.

Het oude pantserrupsvoertuig heeft onder gevechtomstandigheden in Uruzgan veel waardering geooft. Maar na 30 jaar trouwe dienst was de YPR echt rijp voor vervanging. Met de Fenek, de Boxer en de CV90 kreeg de YPR goede opvolgers. Als eerbetoon na tientallen jaren van trouwe dienst kreeg de YPR een plek bij het JWF-monument tegenover de witte YP 408.

